

smo imeli priliko videti vsi, saj so ljudje prihiteli od blizu in daleč, da so to skrbno mater in dobro krščansko ženo spremljali na zadnji poti. Imela je pač vedno odprte roke in odprto srce za trpečega brata in majhne otroke. Zato so ji otroci okrasili mrtvaški oder z zadnjimi jesenskimi krizantemami, s solzami v očeh in z bridko zavestjo, da jim je ljubeča krušna dobrotnica zaspala za večno. Ob odprtem grobu, kakor tudi po maši zadušnici, so ji naši domači pevci zapeeli prekrasne žalostinke v slovo. Zaslužila si je vse to, ker so njene tri hčere bile dolgoletne cerkvene pevke. Ganihve besede dušnega pastirja, voditelja III. reda, preč. g. p. Ludvika, so ganile navzoče do solz. Obe zastavi, ena s podobo sv. Frančiška, druga s podobo svete Ane, sta se nagnili v jamo in tako zadnjič pozdravili rajno. Naj počiva v miru njeno telo, njen duh pa bo ostal vedno med nami.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Poljske pridelke smo že spravili pod streho, le naši listnjaki so še prazni. Bog daj, da bi se vreme spremenilo, kajti listja izpod snega ne moremo grabiti. Upajmo, da bo nam ljubi Bog tudi letos podelil vsaj nekaj lepih novemberskih dni! Toda mnogo hujše, kakor skrbi za listje, so skrbi za denar, da bi poravnali naraščajoče davke. Svote so visoke, pri mnogoterem višje, kakor prošla leta. Ljudstvo jadikuje in premišljuje, kaj bi prodalo, kje dobilo denar, da bi poravnali dolg. Kaj prodati? Sadje? Letos ga ni. Poljske pridelke? Nimajo nobene cene. Vино? Ni kupcev. Živino? S čim bo pa prihodnje leto obdeloval polje? In če prodal? Ali bo dobil toliko, da bo poravnal vse? Da bo plačal davek, kupil vsakdanje potrebščine, družini čevlje in obleko za zimo, ki je že pred durmi? Pa se najdejo ljudje, ki pravijo, da se kmetom dobro godi...

Fram. Dne 3. t. m. smo na zadnji poti iz Morja spremljali Marijo Vrečko rojeno Kraut; bila je stalna naročnica »Slovenskega gospodarja« in je morala še ne 33 let stara zapustiti svojega moža. Dne 12. novembra pa smo položili v grob Štefana Laha, ki je bil starosta naših mizarjev in soustanovitelj gasilnega društva v Framu. Naj počivata v miru! — Na Martinovo nedeljo sta se poročila Franc Podkrižnik, posestnik od Sv. Venčesla, ter Ana Potočnik iz Loke. Bog daj srečo!

jih polj. To je mnogo bolj važno. Topel in suh maj je grdoba.» —

Tim pa kuje pesmi. Pred kratkim mi je prinesel moder zveščič in rekel, med tem ko je malo zardel, naj bom vendar tako prijazen in preberem, če so pesmi kaj vredne. Ne more drugače, mora delati pesmi. »Je že tako v meni.«

Bile so to pesmi z navadnimi pomladanskimi rimami; le ena sama rima mi je bila všeč. In pa lepa kitica:

In ko bi bil lakaj,
zasnubil bi te maja;
v življenju prav do kraja
le tebi sami bom strežaj.

Rimo in kitico sem pohvalil; sicer pa sem mu svetoval, naj dela pesmi na tihem in sam zase. Te besede mi je zameril in čez teden dni mi je zmagoslavno pokazal eno svojih pesmi, ki je bila natisnjena v neznatnem lističu s 500 naročniki.

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tužno in žalostno so zapeli naši zvonovi in njih glas je šel tja do hiše žalosti, kjer je ležalo na mrtvaškem odru truplo blagega krščanskega mladika Bolfanka Frasa, kateremu je neizprosna jetika pretrgala nit življenja. Počujnik je bil star 38 let. Bil je dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja«, vnet državlján, poleg tega pa tudi ni nikoli pozabil na svoje verske dolžnosti. Dobro je vedel, da kaj bolezní, katera ga je zahrbtno napadala, ne bo prej odnehala, dokler ne ugrabi svoje žrtve. Počivaj, dragi, mirno v svojem preranem grobu, naj Ti bo lahka slovenska zemljica, katero si ljubil vse življenje. Da si bil priljubljen pri sovaščanih, nam je svedočil dolgi spreved, ko smo Te spremljali na Tvoji zadnji poti. Tam gori pa, dragi Bolfank, kjer se nahajaš, zdaj prosí za nas, ki gremo Tvojo pot!

Sv. Andraž v Slov. goricah. V nedeljo dne 5. t. m., je obhajala družina Petrovičeva v Hvalatincih svojo družinsko slavnost. Ob navzočnosti domačega g. župnika se je cela družina posvetila božjemu Srcu Jezusovemu. Pač srečna vas Hvalatinci, kjer so se že skoraj vse družine posvetile Srcu Jez. Naj se razlije iz božjega Srca obilen božji blagoslov na njegove častilce! — Neznani uzmoviči so obiskali hišo posestnikov Ignaca in Marjete Kocmut. Odnegli so iz svinjaka 8 do 10 tednov staro prase. Predrzní tatinski nasilneži so svojo žrtev zaklali, želodec in čreva razmetali pognojšču. Ta slučaj je že tretji pri tej družini. Prvič je odnesel tat iz kurnika vse kokoši. Dru-

NE ZAMUDITE LEPE PRILIKE!

Do Novega leta se dobijo v Cirilovih knjigarnah po zelo znižani ceni 4 krasne povesti:

- »A njega ni...« (12 Din),
- »Pravica in usmiljenje« (7 Din).
- »Kraljica Ester« (12 Din),
- »S strelo in plinom« (7 Din),

Kdor pa kupi vse 4 knjige naenkrat, jih dobi za 32 Din. Ne zamudite ugodne prilike in se za dolge zimske večere oskrbite z dobrim čtivom!

gič je prekopal streho pri glavnih vratih in je odnesel precej moke in poldrugi liter vina. Tretjikrat pa se je spravil tat na malo prase. Orožniki od Sv. Lovrenca vodijo preiskavo in upamo, da se bo roki pravice posrečilo priti na sled temu predrznežu in ga primerno kaznovati. — Tatvin pa še ni konec. Tat je obiskal precej oddaljene Derbetince in potrkal na okence kurnika pri posestnici Elizabeti Šamperl. Ko so domači po dokončanem delu šli k južini, je prijatelj kurje pečenke odnesel precej kokoši. Škoda, ki jo oba posestnika trpita, znaša okoli 500 Din.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Komaj smo preživeli dneve poletja in prišli v dobo jeseni, že se nam je vtihotapila prezgodnja in nepričakovana zima s snegom. Kmet pa žalostno gleda v bodočnost. Jesenski pridelki, kakor repa, pesa in zelje, so po nekaterih krajih še na polju. Večina posestnikov nima drv in ne stelje. Upamo, da nam bo prezgodnja zima vendar še prinesla lepe solnčne dni! — Poleg vremena nam dela velike težave kriza, ki je kruto zagospodarila pri vseh stanovih, zlasti pri kmetu. Kje naj dobi v sedanjih časih srednji posestnik, ki ima kakih 10 do 12 oralov zemlje, denar za 500 do 800 Din davka? In recimo, da ima kmet posestvo, ki meri do 30 oralov zemlje, pa mora skrbeti za družino in popravljati gospodarska orodja, kje naj dobi 3000 do 4000 Din za davke? Veliko je že prodanih posestev in veliko še jih bo. Vedno se slišijo glasovi: bim-bom, tvojo posestvo prodal bom. — Občinska cesta, ki pelje skozi Rjavce proti banovinski cesti proti Dobravi, je deloma v tako slabem stanju, da je promet nemogoč. Po drugih občinskih cestah se je vršil kuluk redno dvakrat na leto, a na tem delu pa nič. Prosimo pristojne činitelje, da pregledajo ta kos ceste in da nekaj ukrenejo. Letos je prepozno. Upamo pa, da se skrajno zanemarjena cesta drugo leto popravi. — Ni dolgo, odkar nas je zapustil vrli mož, priden faran Matija Kostanjevec. Ta blagi faran je bil mož, kakršnih je malo v naši fari. Mogočni temelji naše fare izginjajo, zadovoljivega nadomestila pa žalibog ni! Drugič več.

Gornja Radgona. Dne 12. t. m. nas je nenadoma zapustila vsem dobro znana Terezija Jurkovič brez daljše in mučne bolezni v starosti polnih 82 let. Pokojnica je bila sestra

Pod njo je stalo njegovo ime: Maks Tim; poleg tega je bil naveden tudi naš kraj, da ne bo nihče dvomil, kje je pesem doma.

Padovki je skoraj zaprlo sapo, ko je brala, in tri dni si ni upala reči Timu nobene predrzne besede. Boltežar pa je vzkipeł.

»Ta — ta strežaj se vedno bolj napihuje; sedaj se je dal natisniti že v list!«

»Seveda, gospod Boltežar, genij je svoboden, pa če bi bil vkovan v verige.«

»Taka čenčarija! Metulji naj bodo leteče cvetlice, cvetlice pa prirastli metulji!«

»Misel ni tako slaba.«

»Vi mu vedno pripomorete.«

»Rekel sem vam že, gospod Boltežar: kot pesnik me moj služabnik nič ne briga. Saj veste — Ezop je bil suženj.«

»V uho me piši, ta vaš Ezop! Nepridiprav meri le proti 'Grozdu'.«

»Prehitite ga vendar!«

»Kako?«

Tamkaj jo gojijo indijski svečeniki. Kljub vsemu prizadevanju se mu dosedaj ni posrečilo, da bi bil rastlino ali vsaj njeno seme spravil iz Indije v Evropo. Tokratni raziskovalci so trdili pred odhodom zastopnikom časopisja, da je njihova ekspedicija dobro pripravljena ter preiskrbljena z vsem potrebnim. Trdno so uverjeni, da se bodo postali zdravila in bodo postali kmalu po povratku — milijonarji! Najboljša nemška krava - mlekarica.

Na letošnji poljedelski razstavi v Berlinu je dobila prvo darilo krava, ki je dala v 365 dneh 15.000 kg mleka. Ista žival je dala naj-

Vsepovsod vidiš veliko razposajenost. Zajčji se opotekajo po visoki, zeleni rži in so tako debeli, da jih bo razneslo; da bi v tem, za lov prepovedanem času dirjali, jim ne pride na misel.